

നാരായണ സൂക്തം

ഓം സഹ നാ'വവതു | സഹ നൗ'ഭൂനക്തു | സഹ
വീര്യം' കരവാവഹൈ | തേജസിനാവധീ'തമസ്തു
മാ വി'ഭിഷ്ഠാവഹൈ || ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ
ശാന്തിഃ ||

ഓം || സഹസ്രശീർഷം ദേവം വിശ്വാക്ഷം'
വിശ്വശംഭുവദ് | വിശ്വം' നാരായ'ണം ദേവമക്ഷരം'
പരമം പദം | വിശ്വതഃ പര'മാന്നിത്യം വിശ്വം
നാരായണഗ്ദ് ഹ'രിദ് | വിശ്വ'മേവേദം പുരു'ഷ-
സ്തദിശ്വ-മുപ'ജീവതി | പതിം
വിശ്വ'സ്യാത്മേശ്വ'രഗ്ദ് ശാശ്വ'തഗ്ദ് ശിവ-മച്യുതം'
| നാരായണം മ'ഹാജ്ജേയം വിശ്വാത്മാ'നം
പരായ'ണം | നാരായണപ'രോ ജ്യോതിരാത്മാ
നാരായണഃ പ'രഃ | നാരായണപരം' ബ്രഹ്മ തത്ത്വം
നാരായണഃ പ'രഃ | നാരായണപ'രോ ധ്യാതാ
ധ്യാനം നാരായണഃ പ'രഃ | യച്ച' കിംചിജ്ജഗത്സരപം
ദൃശ്യതേ ശ്രൂയതേഽപി' വാ ||

അന്തർബ്രഹ്മീ' തത്ത്വരപം വ്യാപ്യ നാരായണഃ
സ്ഥി'തഃ | അനന്തമവ്യയം' കവിഗ്ദ് സ'മുദ്രേഽന്തം'
വിശ്വശംഭുവദ് | പദ്മകോശ-പ്ര'തീകാശഗ്ദ്
ഹൃദയം' ചാപ്യധോമു'ഖം | അധോ' നിഷ്പാ

വി'തസ്യാന്തേ നാഭ്യാമു'പരി തിഷ്ഠ'തി ।
ജാലമാലാകു'ലം ഭാതീ വിശ്വസ്യായ'തനം മ'ഹത്
। സന്തത്'ഗ്മ് ശിലാഭി'സ്തു
ലംബത്യാകോശസന്നി'ഭമ് । തസ്യാന്തേ സുഷിരഗ്മ്
സ്തുക്ഷ്മം തസ്മിന് സരപം പ്രതി'ഷ്ഠരിതമ് । തസ്തു
മധ്യേ' മഹാന'ഗ്നിര്-വിശ്വാര്ചി'ര്-വിശ്വതോ'മുഖഃ ।
സോബ്ര'ഭുഗ്വിഭ'ജന്തിഷ്ഠന്-നാഹാ'രമജരഃ കവിഃ ।
തിര്യഗുര്ധമ'ധശ്ലായീ രശ്മയ'സ്തസ്തു സന്ത'താ ।
സന്താപയ'തി സ്വം ഭേഹമാപാ'ദതലമസ്തഃ കഃ ।
തസ്തുമധ്യേ വഹനി'ശിഖാ അണീയോ'ര്ധാ
വൃവസ്ഥി'തഃ । നീലതോ'-യദ'മധ്യസ്ഥാദ്-
വിധ്യുല്ലേ'വേവ ഭാസ്വ'രാ । നീവാരശൂക'വത്തന്വി
പീതാ ഭാ'സ്വത്വണ്യുപ'മാ । തസ്യാ'ഃ ശിഖായാ
മ'ധ്യേ പരമാ'ത്ഥാ വൃവസ്ഥി'തഃ । സ ബ്രഹ സ
ശിവഃ സ ഹരിഃ സേന്ദ്രഃ സോഽക്ഷ'രഃ പരമഃ
സ്വരാദ് ॥

ഋതഗ്മ് സത്യം പ'രം ബ്രഹ പുരുഷം
കൃഷ്ണപിംഗ'ലമ് । ഈര്ധരേ'തം വി'രുപാ'ക്ഷം
വിശ്വരൂ'പായ വൈ നമോ നമഃ ॥

ഓം നാരായണായ' വിദ്മഹേ' വാസുഭേവായ'
ധീമഹി । തന്നോ' വിഷ്ണുഃ പ്രചോദയാ'ത് ॥

ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ' ॥

